

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inzerate se plačuje po 20 beličev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.).

Denar naj se pošilja pod napisom:

**Upravništvo „Mira“
v Celovcu.**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XIX.

V Celovcu, 11. januarja 1900.

Štev. 2.

Rana na národnem telesu.

(Nekaj za národno gospodarstvo.)

II. Ali res krvavimo iz te rane?

Kdo bi mogel tajiti, da res krvavimo iz rane, katera se imenuje pijančevanje in neredno hrepenenje po časnem, čutnem uživanju? Slep bi bil tak in sprideno srce bi moral imeti, če bi mu ne krvavelo, ako gleda, kako daleč smo zabredli v tem oziru. Dragi prijatelj, pojdi z menoj malo na kak trg. Predpoludne še gre; a če se dan nagne proti večeru, se pokažejo prizori, katerih ne more mirno gledati vsakdo. Če od sto ljudij, ki naju srečajo, ne naštejeva 90 pijanih, potem bi bila slabo štela. Ako stopiva v kako gostilno, se človeku vriva misel, da je prišel med divje zveri: kletve, grdo govorjenje, prepiri, zmerjanje, na zadnje navadno tudi pretepi so na dnevem redu. Za poštenega človeka je skoraj nemogoče biti med tako pijano družaljo. Pri godcih na plesu se zbira bolj mladi in prosti svet. Pijača mora skrbeti za veselje, a kakšno veselje vlada tam, o tem rajši molčiva.

Stopi z menoj v domačo vas. Idi od hiše do hiše in dobro si zapomni one, v katerih bi ne imeli vsaj ednega pijanca in bi ne pili žganja, ne samo za potrebo. Malo jih bo. Mladi fantje so poprej po večerih prepevali lepe národne pesmi. Dandanes se zbirajo tudi še, in tudi pojejo, a le tedaj, kedar kroži v krogu neizogibna „flaša“, in kaj pojejo? Idi enkrat poslušat in glej, da ti ne postane slabo. In v hišah, kjer je n. pr. mož pijanec — ni li pekel že na svetu? Prepri in kletev od jutra do večera, zraven pomanjkanje povsod, le ne pri žganju; vse gre rakovo pot, dokler ne zapoje boben. Koliko kmetij gre tako skoz sicer ozko grlo! Ob naših mejah stiskajo nas naši národní nasprotniki, kupujejo naša posestva, ali nož, s katerim nas koljejo, jim dajemo sami v roke skoz breznačajnost ali s slabim gospodarstvom; oboje je pa navadno nasledek nesrečnega popivanja.

Veliko se toži o poslilih, da niso več zvesti, skrbni, da jim ne smeš več kaj reči; res, za marsikateroga kmeta je dandanes hujše, kakor je bilo ob času tlake, ker ga posli tlačijo. Ali odkod je prišlo in pride to? Hlapec mora vsako nedeljo biti pijan, v pondeljek ne more delati, in druge dneve misli le na nedeljo in nima do dela nobenega ve-

selja; stori le, kar mora in večina takih poslov se odtegne kmetijstvu ter gre v mesto, kjer je zaslužek sicer večji, a tudi več priložnosti za zapravljanje. Konec je pa vendar le na stare dni: „Prazen bokav, palca beraška, strgan rokav“ — in občina ga mora preskrbeti. Nič boljši pa tudi niso nekateri kmetje, in posebno mladi posestniki delajo, da je groza in strah. Oče je bil poštenjak skoz in skoz; s trdom sicer ali vendar s pridnostjo si je preskrbel svojo družino, sin pa ne more preživiti niti samega sebe in svoje žene. Sevé, delo, ki je vir vsega blagostanja, mu ne diši; že kot fant se je seznanil s pijačo in se navadil pohajkovanja po gostilnah; kot posestnik misli, da mora to nadaljevati — ni mogoče, da bi šlo gospodarstvo naprej. In na ta način se zgodi, da pridejo mladi posestniki v zelo kratkem času na boben. Kdor živi med ljudstvom, bo pripoznal, da to ni pretirano, vsaj v premnogih krajih ne.

Kdo misli dandanes še na stare dni? Res je, da štejemo še lepo vrsto kmetov in tudi delavcev ali poslov, kateri pametno ravnaajo s tem, kar si zaslužijo; oni si privoščiijo tudi nekoliko veselja, a v pravi meri in o pravem času. Če več kaj pridelajo in zaslužijo, shranijo za dneve, o katerih pravi sv. pismo, „da se nam ne bodo dopadli“. Naše posojilnice nam dokazujejo, da je še v marsikateri hiši in družini varčnost doma. Ali res je tudi, da veliko ljudij dandanes živi iz roke v usta, t. j. kar ima, vse mora iti proč, ostati ne sme ničesar. Poglejmo n. pr. le stare posle. Malo jih je, kojim bi ne bilo treba na stare dni pobijati se okoli po tujih hišah. Ko so bili mladi in zdravi, so porabili kar je bilo treba, drugo so pa prihranili in zdaj, v starih dneh, jim pride prav. In vse to so si nahnarili vzlje majhni plači, katera je bila pred 30. ali 40. leti v navadi. Dandanes so pri poslilih, in večinoma tudi pri navadnih delaveih plače za polovico višje, ali ljudje imajo bolj kakor za polovico manj. Zakaj? Ravno, ker marsikateri toliko porabi, kolikor zasluži. Če ima pet goldinarjev, morajo iti navadno po grlu; če jih ima deset, pa tudi grejo. Rana je, iz katere krvavimo; in ta rana ni samo pijančevanje, temveč tudi druge nepotrebne razvade, hrepenenje po časnem: po obleki, veselicah, kratkem času. Mladi kmetje morajo vsako nedeljo v gostilno, drugače jih imenujejo kljukce in skopuhe, navadno morajo tudi na lov in to požre neznansko časa in

denarja. Kedar je tržen dan, je zelo nespametna navada, da morata kmet in kmetica v mesto, če tudi ni posebna potreba. Samo, ker je navada; doma pa stoji delo in denar se potrosi. Marsikateri dekli tudi navadna hrana ni dosti dobra; kakor največja gospôda si mora po vsaki jedi skuhati še malo „kofeta“.

Zračuni, koliko te stane na leto! In kaj imaš od tega? K večjemu kako bolezen. Mladi ljudje, hlapci, rokodelci itd. skušajo o nedeljah pognati ves tedenski zaslužek, kakor bi bila to kaka stroga zapoved. Kjer je kak godec, tja mora vse iti in pije se, da že skoraj dol ne gre več. Kaj imajo od tega? Navadno so v pondeljek, če sploh bdijo, taki, da še vidijo ne; kakor mi je rekel neki kmet, bi bilo treba, da bi „z ustmi gledali“. Resnica! In med tednom zopet koj mislijo, kako bodo v nedeljo zopet pili ga in kje bo kaka veselica. Nasledek takega početja je, da delavec, hlapec zabije vse, kar zasluži, da si še pridne obleke ne kupi, v strahu, da bi se grlo ne posušilo, in kmetski sinovi izgubljajo vsako veselje do poštenega dela, ter tirjajo od svojih starišev vedno le denar in denar. Ali se je čuditi, da gre potem vse rakovo pot? T.

Dopisi.

Kronski darovi za velikovsko „Národno šolo“. V „Miru“ št. 23., 28., 31. in 35. l. 1899. izkazani zneski v skupni svôti 481 K 84 v. odposlani so bili dné 22. dec. p. l. v korist velikovske šole družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. — Na obljubljen stotak sta za l. 1899. plačala č. g. župnik Sim. Greiner v St. Jakobu ob Celovcu 20 kron in Anton Sturm, župnik v Borljah v ziljski dolini 20 kron. Gospod Miha Schleicher, trgovec v Logavesi pri Vrbi, nam je poslal 7 kron, katere je darovalo veselo omizje o priliki krsta v gostilni „Schleicher“ z namenom, da bode prihodnji krščenec nosil ime Metod. Karol Modrič v Celovcu za novo leto 2 kroni; Francišek Kepec, duh. upravitelj v Češnjicah pri Kamniku, 4 K; župnik na Obirskem, preč. g. Jurij Traven, kot novoletni dar 10 K; župnik Jožef Tavšič v Vogreah 10 K; Andrej Oražem, mlinar v Briksenu na Tirolskem, 4 K. — Povodom božičnice so za velikovsko „Národno šolo“ darovali: Neimenovan rodoljub F. K. 10 K; dva neimenovana po č. g. Podgoreu 8 K; Matija Wutti p. d. Pajovec na Ločilu 8 K; Jožef Pušl p. d. Štefan v Vázenbergu 2 K; Gregor Muhar p. d. Pokrznik v Atnivasi 2 K; Ant. Kaplan, mestni kaplan v Pliberku, 4 K; Franc Mažir, kaplan v Šmihelu nad Pliberkom, 4 K.; Fr. Kogelnik v Podklancu 2 kroni. — Vkup 117 K. — Živeli nasledniki!

Iz Velikovca. (Visok obisk v „Národni šoli“.) Dné 21. decembra m. l. obiskal je našo

PODLISTEK.**Tine in Barigeljc.**

Dolgo ga ni bilo — Barigeljca, pa kar je kaj prida, to ne pride kar tja v en dan na svet. Mnogo so že o njem govorili. Eni so rekli: „ne bo ga, pa ga ne bo“. Drugi so djali: „predobro mu gre, in komur dobro gre, ta ne dá od sebe še fige ne.“ Tretji pa so marnjvali in si zatrjevali: „po svetu je šel in Bog vé, kakšne sapece pihajo, da ne more tako kmalu več nazaj v svojo domovino.“

In ti so res imeli čisto prav, ki so tako djali. Predno pa ti, dragi bralec, povem kod sem hodil, kje sem bil, kje sem čevlčjeke rosil, moram, ker je ravno sedaj o novem letu, nekaj povedati in sicer ne samo tebi, ki se smeješ, kedar Barigeljca bereš, ampak tudi tistim, ki se „giftajo“, če o Barigeljcu slišijo.

Tistim, ki so bili v skrbeh, da so Barigeljcu že vse muhe ušle, povem v tolažbo, da sem jih še vedno ves poln. In to-le lahko tudi še pristavim, da: „Kar bogatin še za denar ne dobi, še meni po očetu v možganih rodi.“

Tistim pa, ki so jim bile doslej moje muhe včasih sitne in nadležne, povem, da si lahko pomagajo. Za tiste sem izredil letos nekaj sršenov.

In od novega leta naprej bom poleg muh tudi sršene pošiljal med svet. O sršenih moram še omeniti, da so nalašč za to rabo „dresirani“ (zvežbani) in imajo posebno korajžo na renegate ali nemškutarje in sorodno sodrgo.

Če kateri teh sršenov spet v pliberško ali pa tudi v velikovsko maslo pade, opozorim gospôdo pliberško kakor tudi velikovško, da ne pride kar z betom ali lopato po njem, ker potem ostane želo v maslu. Svetujem jim, želo lepo varno vzeti iz masla, ker potem pik sršenov toliko ne boli. Sicer jim pa že danes lahko povem, da to ni tako lahko delo, kakor oni mislijo. In v tem oziru bi jim svetoval na pliberškega „Jozeljna“ se obrniti. On ga je enkrat že vlekli iz pliberškega masla, ali sršen ga je presneto izplačal.

In še nekaj prosim: sršenov ne dražiti, ker razdraženi še bolj pikajo. — To tedaj sem povedal, da se vé gospôda ravnati. In zdaj pa, dragi moji sršeni, pojdeto eden za drugim — bz, bz, bz — med svet.

Pošiljal bom svoje muhe in sršene v Celovec, kjer jih bode gospod „Mir“-ov urednik delil ali razprodajal. Pošiljal jih bom redno in kdor se za nje zanima, naj jih le koj sedaj v novem letu naroči pri gospodu uredniku. Torej le po njih, Slovenci in nemčurji, liberalci in renegati.

Tiste pa, ki imajo kaj hrane za moje muhe in posebno za sršene, bi prosil, da bi mi za nje kaj poslali. Zdaj po zimi je pač križ z njimi, ko človek ne more z njimi na pašo. — To tedaj sem hotel povedati še prej, predno spustim letos prvega sršena. — In zdaj pa, dragi bralec, malo se odkašljaj in pripravi ter potem poslušaj, kaj ti danes

pove Barigeljc iz svojega potovanja po Kaliforniji.

Ko sem lansko leto nekatere razdražil, upli so liberalci: v krtovo deželo ž njim. Barigeljc si je mislil: „pa, pa, pa“, a rekel ni nič. In ko sem nekega dné o Kaliforniji bral, rekel sem Franci: V Kalifornijo pojdem malo pogledat, a v krtovo deželo pa primaruha da ne grem.

V Kalifornijo me je posebno vleklo zato, ker sem slišal, da tam stanujejo v deželi Slovenci in Nemci, in je sploh ta dežela našej kakor jajce jajcu podobna. In mislil sem si, pri tej priložnosti si lahko ogledam marsikaj, da bom zopet kaj več vedel, kot drugi. Franca se je seveda drla pri slovesu, kakor če bi bili „pagarejli“, seveda največ zato, ker je nisem hotel vzeti s seboj. Kaj pa boš povsod babo s seboj vlačil, sem si mislil, in udaril sem jo na železnico. Kako in kod sem se vozil, tega ne povem, ker potem bi še kdo drugi tudi znal za pot v Kalifornijo. Samo to povem, da sem se peljal z brzovlakom, kateremu nekateri pravijo „ta hitri“, drugi zopet „ta hudi“.

In res, kdor se s takim vlakom še ni vozil, res misli, da ga je sam „ta hudi“ znašel. Nič ne bobni in nič se ne trese, a gre po bliskovo, kakor bi šlo naravnost proti peklju. Primojdunaj, da je res!

Kmalu je bilo konec voznje in železnični sprevoznik je zaklical ime glavnega mesta v Kaliforniji in tisti svoj „aussteigen“. Hvala Bogu, tukaj smo, sem dejal sam pri sebi.

Najprej sem si ogledal stolno mesto. Ker je bil ravno tržni dan, zato sem si lahko ogledal ljudstvo te dežele. Kakor sem že prej omenil, stanuje v deželi dvojno ljudij; gospoda ali škrici, ka-

„Národno šolo“ novi naš okrajni glavar, visokorodni g. Fr. pl. Mayerhofer-Grünbühel, in bil v vseh treh razredih pri pouku navzoč. Ogleдал si je potem tudi vse druge prostore šolskega poslopja, posebno internatne sobe in je v kapelici pozdravil presv. Rešnje Telo. Zelo laskavo se je g. okrajni glavar izrazil o pripravnosti, lepi uredbi, zračnosti in snažnosti „Národne šole“, koja je neminljivi spomenik požrtvovalnosti slovenskega národa. Z velikim zadoščenjem in prepričanjem, da se v naši šoli slovenska mladina res vzgojuje v pravem verskem duhu in poučuje na edino pravi podlagi materinega jezika, zapustil je g. okr. glavar šolo z obljubo, „jo v kratkem zopet obiskati.“

Iz Št. Ruperta pri Velikovcu. (Pogreb.) Nezizprosná smrt nam je pokosila zopet prav blagega moža. Dné 28. decembra m. l. umrl je po kratkem bolehanju J. Pušl p. d. Urh v Št. Rupertu, ki je bil kot kmečki živinozdravnik in hišni mesar daleč okrog znan. Bil je ranjki Urh pravi mož stare korenine, priden katoličan, jako delaven in kot spreten živinozdravnik je zelo veliko pomagal našim kmetom. Dasi je imel ranjki kot mesar vedno veliko opravka v meščanskih hišah v Velikovcu, vendar nikdar ni zatajil svoje slovenske národnosti in je svojo jako nadarjeno vnujino pošiljal v našo „Národno šolo“. Pogreb njegov, ki se je vršil na god sv. Silvestra, je bil zelo veličasten. N. v. m. p.!

Iz Šmihela nad Pliberkom. (Odlikovanje.) Dné 27. dec. l. l. nam je došla vesela novica o imenovanju našega veleč. g. župnika Val. Šumaha knezoškofijskim duhovnim svetovalecem. Vsa župnija se je razveselila odlikovanja preblagega svojega dušnega pastirja; saj ga zares spoštuje in časti ne le kot svojega predpostavljenega, temuč ga ljubi kot svojega očeta. Vsi dobro vemo, da našemu g. župniku nobena težava ni prevelika, da bi je ne premagal, kjer je treba bližnjemu pomoči, bodisi duševne ali telesne. Bolniki, reveži, domači in iz drugih far, poznajo človekoljubno srce našega g. odlikovanca. Vemo, da Vam, velečastiti gospod duh. svetovalec, ne bode ugajala naša hvala, toda, prosimo, ne zamerite nam; hvaležen otrok kaj rad pripoveduje o blagem svojem očetu. Vemo, da nikjer in nikoli niste iskali posvetne časti, a zvesti delavec je vreden plačila! — Novoimenovanemu gosp. svetovalcu je na večer dné 27. dec. l. l. priredil domači pevski možki in mešani zbor „Korotan“ podoknico, da mu skaže svojo hvaležnost in udanost za posebno pokroviteljstvo. Tudi od drugod je došlo mnogo čestitk, a vse so se združevale v iskrenem voščilu: Bog nam ohrani g. duh. svetovalca še prav mnogo let! Na zdar!

Iz Šmihela nad Pliberkom. (Izvanredni občni zbor posojilnice. — Mlekarnica.) Naš veleč. g. duh. svetovalec in župnik je sprožil srečno misel, da se ustanovi v Šmihelu mlekarica. Da si ogleda priprave, je jeseni potoval v Dobropolje na Kranjskem, kjer pod vodstvom učitelja g. Jakliča tamošnja mlekarica zelo dobro procvita v blagor in prid ljudstvu. Mimogrede omenimo, da bi pač večini naših gg. učiteljev — osobito na slovenskem Koroškem — ne škodovalo, ako bi svoje glavne pozornosti ne obračali toliko na národno potujčevanje slovenskih otrok, temuč v dejanju večkrat pokazali, da so res vneti za pravi napredek ljudstva. Kaj radi se imenujejo „naprednjake“

teri govorijo navadno prav slabo nemščino, takšno, kakor na primer koroški renegati ali nemčurji; v deželi stanujejo pa tudi kmetje in drugi pošteni ljudje, katerih le redko kdo razume, še manj pa govorijo nemški. Kakor sem opazil, je nemščina v tej deželi znamenje surovosti in pomanjkljive omike. Kdor tam nemški govori, nima prav nobene veljave in kdor bi se drznil z nemščino bahati se, tega imajo za prav navadnega bizgeca. V uradih ali po pisarnah piše se samo slovensko. Nemške besede niti slišati ni. In čeravno je po postavah prav o jstro zapovedano tudi nemški govoriti s strankami, katere slovensko ne zastopijo, se nihče ne zmeni za to. V deželi imata po postavi oba jezika enako pravico, a ravno tisti uradniki, ki se na to najmanj ozirajo, dobivajo najbolj mastne službe. Vlada je vseskozi enostranska. Slovenec najde v tej deželi povsod pravico, a Nemca nihče ne posluša, vse ga zatira. Zavoljo tega so pa v tej deželi Slovenci neslano prevzetni.

Da bi se še bolj prepričal, kako se vlada v tej deželi, in ali je vse res, kar se pripoveduje, odmenil sem, da grem k deželnemu očetu. Tako imenujejo prvega moža v tej deželi. Seveda sem bil od glave do pete v paradi. Oblekel sem se v národno nošo, svilnato ruto okrog vratu, klubček malo po strani na glavo in hajdi v deželno hišo. Pred hišo srečal sem nekaj škricov in drugih možicov, ki so govorili nekateri prav slabo nemščino, a drugi slovenščino, seveda prav slabo. Mislil sem si, ali se le niso ti pri nas na Koroškem tega spakodranega jezika učili!?

Pred sobo deželnega očeta sešel sem se z uradnikom, kateri mi je povedal to in ono o de-

ter se, po nam seveda nasprotnih časnikih, bahajo s „priljubljenostjo“ pri „naprednih“ svojih prijateljih; a le malo jih je, ki bi jim bil pravi napredek kmeta in reveža, bodisi v verskem, bodisi v gospodarskem oziru, pri srcu. — Po približno istih pravih tedaj, kakor v Dobropolju naj bi se tudi pri nas ustanovila mlekarica. Ker je pa zato treba razum dobre volje in podjetnosti še tudi denarja, so se na dan 27. dec. sklicali posojilnični udje v posvetovanje, bi li ne bilo najbolje, ko bi posojilnica na svoje stroške zgradila poslopje za mlekarico ter oskrbela potrebne priprave. — Na odborov poziv v „Miru“ se je na Št. Janževo v g. Šercerjevi gostilni sešlo precejšnje število udov. Predsednik g. Jože Kraut je otvoril zborovanje in č. g. župnik je v daljšem govoru ter poljudni besedi navzočim razjasnil namen shoda, in vsestransko ter vsakomur umljivo razložil bistvo in dobroto, ki bi jo okoličani Šmihelski uživali od mlekarice. Predlagal je, naj bi se zgradila večja, enonadstropna hiša, ki bi služila ne samo namenu mlekarice, temveč tudi posojilnici ter bistriški občini z uradnimi sobami. „Ljubo domà, kdor ga imá“ — in tu bi se res kakor v nekakem národnem domu čutili popolnoma domače. — Navzoči so bili za predlog vsi navdušeni ter se je enoglasno sklenilo, da se postavi tako poslopje. Izvolil se je poseben stavbeni odbor, in tako se je po različnih pogovorih in nasvetih zaključilo zborovanje. Kmalu začnemo z dovažanjem pečovja, ki se za stavbo že strelja v Štebenski fari. Ljubi Bog pa, upamo, bo obilo blagoslovljiv podjetje, ki ima najlepši namen: pomagati slovenskemu kmetu in revežu!

Iz Kotelja. (Božičnica.) Na novega leta dan popoldne so obhajali pri nas šolarji „božičnico“. Lepo božično drevesce, ki so ga nekateri prvokrat videli, in potem razni darovi, katere je vodstvo šole izprosilo pri raznih bližnjih in daljnih dobrotnikih, ostanejo šolarjem gotovo v dobrem spominu. Po nagovoru g. župnika sledile so nemške in slovenske pesni in deklamacije in potem razdelitev darov. — V naši fari je lanskega leta umrlo 18 ljudi (9 otrok, 9 odrasčenih). Krščenih je bilo 31 (nezakonskih 8, zakonskih 23). Poroki ste bili samo dve.

Iz Prevalj. (Pretep.) Dné 4. jan. popoldne zavrle je trem mladeničem vroča kri, da se niso mogli vzdržati tepeža. Dva „junaka“ nabila sta tretjega. Vzrokov podivjanosti nočemo preiskavati, vendar se nam po naši priprosti prevaljski pameti zdi, da sodnije veliko premalo kaznujejo taka zločinstva. Če kdo ukrade par goldinarjev, ga denejo na par mesecev v luknjo; taki potepini pa kradejo drug drugemu zdravje, škodujejo na duši in telesu, kar je večja škoda, nego zgubiti par stotakov; in zato dobi morda 24 ali 48 ur ječe!

Iz Guštanja. („Deutsche Brüder.“ — Od šole.) Lansko pomlad so nekateri tukajšnji prenapetneži — Nemci in nemškarji — ustanovili kolesarsko društvo „Deutsche Brüder“. Ze ime je smešno, zakaj če bi hotel sešteti prave Nemce v društvu, zadostovali bi bržkone prsti ene roke! Ali taki so naši posili-Nemci; pri vsaki priliki hočejo kazati svoje „nemštvo“, dasi se jim pozna Slovenec, kadarkoli odpró usta! Dné 20. t. m. priredi to društvo ples. Da bodo, kakor pri ustanovitvi, tako tudi ob tej priliki na vsa grla „hajlali“,

želnem očetu. Posebno to me je potlačilo, da sem z deželnim očetom enake starosti, in ker mi je uradnik povedal, da je deželnemu očetu ime Korl, sklenil sem za ta dan tudi jest biti Korl. In tako je prišel čas, da je moj Korl kmalu s Korlnom govoril.

Mož me je prav prijazno sprejel in zelo ga je veselilo imeti pred seboj slovenskega korenjaka in da je meni tudi Korl ime, ga je posebno razveselilo. In ker sem videl, da ima s Korlnom veselje, zato sem mu še povedal, da sva enake starosti, na kar mi je prav vidno vesel duhovito rekel: „no, to je pa lepo od vas, da ste se vi tudi tistega leta rodili kakor jaz.“ Mož postal je vedno bolj vesel. Čudil sem se pri njem le temu, da ima on že skoraj sive lase, ko jaz v njegovi starosti še enega sivlega lasú nimam. Mislil sem si, ali je mož hitreje živel od mene, ali pa so lasje njegovi starejši od njega, ker ljudje pravijo, da takim lasje hitreje rastejo. Ko sem ga vprašal, ali res v njegovi deželi tako strogo po postavi — zoper postavo ravnajo, mi je v potrdilo to-le povedal:

Pred nekaj časom šli so prebivalci nekega mesta v bližnjo vas imenom „psinjaves“ na špas. To je čisto nedolžno veselje, nihče ga ne sme kratiti. Ko so se nekaj časa kratkočasili in iz slovenskih kmetov norčevali, uname se naenkrat boj in nekateri meščani so ranjeni. Seveda se je to hitro naznanilo sodnji, ki je poslala preiskovalnega sodnika — seveda srditega Slovenca — nad hudodelnike.

Ravno danes je pravda končana. Kako mislite, pravi deželni oče, se je iztekla? — „No, napadovci so bili gotovo obsojeni v težko ječo.“ —

vemo že zanaprej! — Naša šola je zaradi davice med otroci zaprta od 20. dec. l. l. do 10. jan. t. l.

Od Drave. (Smrt.) Dné 5. jan. je tukaj po dolgem bolehanju umrla žena občesposťovanega nalučitelja v p. in gostilničarja, gospa Marija Gailer, stara 59 let. Pogreb je bil dné 7. jan. jako slovesen. N. p. v. m.!

Iz Borl. (Pogreba s težavami. — Nezgode. — Nekaj števil.) Poročal sem zadnjič, da je dné 10. decembra umrl g. M. Švaj bil že 26., ki je med preteklim letom v tej fari zamrl. Takrat si še nihče ni mogel misliti, da bode demo imeli tri dni pozneje zopet dva mrliča in da bode med tem časom zapadlo čez meter snega. Umrli ste namreč 13. decembra Kat. Robin p. d. stara Čegla, in Jera Weber, neka gostja, obe iz Gorič. Pogreb bi imel biti dné 15. decembra dopoldne pred sv. mašo na pokopališču v Borljah. Ali po noči je zapadlo precej čez eden meter snega in veliko truda je stalo, preden se je samo tu iz vasi napravil pot do cerkve in do obeh jam na pokopališču. Iz Gorič sem pa je pol ure hoda in pot je morala vsaj za silo biti napravljena, ker takega snega pogrebi ne bi mogli pregaziti. Goričanom tedaj ni preostalo nič drugega, kakor da so zajahali kakih deset parov konj, s katerimi so pregazili visoki sneg ter tako za silo napravili vsaj nekakšno pot. Tako sta bila pogreba namesto zjutraj, še le ob treh popoldne, ter bodeta zavolj omenjenih okolnostij še dolgo ostala ljudem v spominu. Pripetila se je pa pri tej priložnosti precej velika nesreča. Že dopoldne, ko so napravljali Goričani pot za pošto k železniški postaji in k državni cesti, udaril je neki konj okoli 800 kron vrednega konja Mihaela Robina iz Gorič ter ga je močno poškoval. Ko so pa Goričani popoldne po pogrebu iz Borl zopet nazaj domu jezdili, udaril je že prej omenjeni konj zopet najlepšega, okoli tisoč kron vrednega konja prej omenjenega posestnika M. Robina ter mu je pobil nogo, kar se seveda pri konju ne dá več zaceliti. Malo prej ponorečil se je nek delavec iz Borl na cesti, ko so s snežnim plugom napravljali pot. Udaril ga je pri tem delu neki konj z nogo tako močno na desno stran, da je moral dalje časa bolan ležati. — Zdaj pa, ko to pišem, dobre 14 dni pozneje, imamo tako toplo vreme, da še polovica od snega ni več, in da je cesti že slab saninec. — Zanimati bi marsikoga mogli tudi še sledeči podatki iz naših matičnih bukev. Vseh vkup jih je tu v preteklem letu umrlo 28 in sicer 17 moških in 11 ženskih oseb; rodilo se jih je 26, tedaj 2 manj kakor jih je umrlo. Med rojenimi je bilo 20 moških in samo 6 ženskih otrok; tudi lansko leto bilo je med rojenimi skoraj ednako razmerje; takrat se je namreč rodilo 17 otrok moškega in 8 ženskega spola. Zakonskih otrok je bilo letos 17, nezakonskih pa 10.

Novičar.

Na Koroškem.

(Kako vzgajajo mladino!) Večkrat že je naš list omenil, kako razni srednješolski c. kr. profesorji zunaj šole „vzgajajo“ mladino prav po „svoje“, kako delajo „svojo“ politiko itd. V tem oziru se odlikuje zlasti c. kr. učitelj na tukajšnji realki, g.

O ne boš Korl, seže deželni oče vmes v besedo, ravno narobe se je zgodilo. Kmetje so bili milovani zaradi truda, ki so ga imeli z meščani, in meščani pa so bili obsojeni v težko ječo. Obsodba opirala se je na to: ako bi ne bili šli škrici iz mesta, bi ne bili po hrbtu dobili, tedaj so krivi pretepa oni sami, kajti kmetje jih niso šli v mesto iskat.

A tako je to, — sem dejal. — Tako, tako je ta stvar, pritrtil je deželni oče ter postavil na mizo steklenico vina, pri katerem sva se prav pošteno ogrela — za sveto stvar in pa za pravico. O tem bo poročal prihodnjič

Barigeljc.

Smešničar.

* **(Vprašanja in odgovori.)** A: „Zakaj je Drava tako upadla, kakor še nikdar?“ B: „Zato, ker je vinski trgovci veliko preveč porabijo.“

A: „Zakaj se joče tvoja žena?“ B: „Zato, ker jo je sram, da je že tako stara, pa še ni „svojega križa“ videla.“

A: „Koliko klobas treba do lune?“ B: „Ene, če je dosti dolga.“

A: „Zakaj tiči po zraku frčijo?“ B: „Zato, ker po zraku hoditi ne morejo.“

A: „Zakaj mačka miši lovi?“ B: „Zato, ker miš mačke ne more.“

* **(Lahko umevno.)** „Ti imaš pa res smolo. Vselej te obsodijo.“ — „No, saj ni čudo! Par sto paragrafov v zakoniku bo vendar kos enem človeku.“

* **(Dobro zdravilo.)** Dijak: „Gospod doktor, kaj naj storim, da zjutraj ne bom tako težko vstal?“ — Zdravnik: „Zvečer ne smete tako težki v posteljo!“

dr. H. Angerer, ki vodi takozvano „Südewacht“, katera ima očitni namen, mladino pripravljati za Schönererjeve protiaustrijske misli. Kak duh vlada v tem društvu, kaže to, da ono noče več obhajati krščanske božičnice, marveč si je izmislilo nek poganski, bajè staronemški „Julfest“. Krščanstvo hočejo odstraniti in namesto njega postaviti pogansko prazno vero! In slavnostni govor je takrat imel imenovani dr. Angerer! Isti je imel slavnostni govor v istem društvu tudi na Silvestrov večer in še isti večer je govoril tudi visokošolecem ter jih navduševal za Schönererjevo nemštvo! Uboga mladina, ki jo izročena takim vzgojiteljem! Namenoma je odtušujejo krščanstvu ter jo hočejo potisniti nazaj v staro poganstvo! A na čelu takemu početju je — c. kr. profesor! Lepe razmere!

(„Schulvereinske“ božičnice.) Na več šolah, v katere hodijo malone sami slovenski otroci, je nemški „schulverein“ napravil božičnice, da tako dobi slovensko mladino v svojo past! Tako je bilo v Vetrinju, Rožku in Železni Kapli, kjer se je zopet pokazala tudi „neizgibna“ gospa Knapič! Vodja Steinglechner je govoril otrokom o staronemškem „Julfestu“, jih torej navduševal za staro poganstvo! Tega nam je še treba, da se naša mladina zastruplja s takimi nauki!

(Duhovske zadeve.) Na župnijo Glinje je prezentovan č. g. Val. Primožič, župnik pri Sv. Valburgi. — Prestavljena sta: č. g. Val. Limpel, provizor na Ojtrici, za provizorja v Šmarjeti ob Velikovu. Oskrboval bo tudi župnijo Št. Jur; č. g. Ant. Vogrinec, provizor v Šmarjeti, za provizorja v Kot. — Župnijo Karnski grad bode oskrboval č. g. Franc Virnik, kanonik v Gospi Sveti, župnijo Poreče na gori pa oo. olivetani v Tanzenbergu (tamošnji o. pripor je imenovan provizorjem). — Servit o. Payer je prestavljen iz Weisensteina na Tirolskem za kaplana v Kotiče. — Razpisani sta do 21. februarja župniji Molcibihl in sv. Valburga.

(Drobiž.) Cesar je potrdil preuredbo lovškega zakona, kakor jo je deželni zbor sklenil v zadnjem zasedanju. Dalje je cesar potrdil zakon o pobiranju zamudnih obrestij od neplačanih občinskih doklad za občino Celovec. — Iz katoliške cerkve je izstopil E. Heidendorfer, deželni uradnik (!) v Celovcu. — Dne 21. dec. l. l. je v Voglah pri Važenbergu pogorela bajta Marije Mačič. Škoda je 180 gld. — Potovalni učitelj g. V Šumi bode dne 14. jan. predaval pri Maierju v Št. Kancijanju.

Po drugih slovenskih deželah.

(Smrtna kosa.) Umrl je č. g. kanonik in dekan v p. K. Gajšek na Dobrni. Lani je obhajal zlato mašo. — V Novem Mestu je umrl g. Jož. Žitek, umirovljeni gimn. profesor. — V Gorici je umrl č. g. Štefan Bensa, stolni školastik in kanonik. Bil je tudi zlatomašnik. — Na Frankolovem pri Celju je umrl župnik Blaž Dolinar. Služboval je za kaplana tudi na Koroškem. N. p. v m!

(V Ameriko) se je izselilo tekom lanskega leta iz Kranjske samo iz štirih političnih okrajev: Črnomelj, Kočevje, Novo Mesto in Krško 730 oseb. To število bi se znatno povečalo, ako bi se prišleli še oni izseljenci, ki so skrivaj odšli in oni iz drugih političnih občin. Človeka obhaja strah ob misli, koliko teh ljudi zapade najkrutejši bedi in pomanjkanju. Domaćini se morajo izseljevati, a rodno zemljo nam zaseda — tujec!

(V Leskovcu v Halozah) na Štajerskem se snuje kmetijsko društvo v zvezi s konsumnim društvom. Prošnja je že odšla na okružno sodišče. Zanimanje za prepotrebno društvo je vsestransko. Društvo se bo v prvi vrsti pečalo s tem, da kmetu prodaja vinske pridelke po mogoče ugodni ceni, da ga prekupei ne bodo več izsesavali; pa tudi z nakupom žita v velikem. Opozarjamo torej že sedaj vse tiste, ki morajo vino kupovati, da se bodo posihmal obračali na naše društvo, ki bode po svojih močeh postreglo vsakemu z dobro haložko kapljico.

(Občni zbor „Naše Straže“) se je moral preložiti in se bode vršil dne 14. januarja v „Slavjanski čitalnici“ v Trstu.

(Dopolnilna volitev) za goriški deželni zbor namesto odstopivšega grofa Alf. Coroninija je bila dne 3. januarja. Kandidat Slovencev, tolminski župan Oskar Gabršček, je dobil 105, grof Lanthieri, kandidat nasprotnikov in vlade pa — 50 glasov. Za grofa Lanthierija je agitovala vlada na vse kriplje. Vlada je torej tudi tukaj pokazala znano svojo „nepripranost“.

(Drobne novice.) V Ljubljani je dne 3. t. m. začela poslovati mestna posredovalnica za delo. — „Russky Kružok“ so ustanovili v Ljubljani. Namen mu je, gojiti učenje ruskega jezika. Pravila so že potrjena. — Vseslovenski delavski shod je zopet prestavljen in sicer sedaj do binokosti. — Dne 28. dec. je bil v Ljubljani osnovalni shod društva „Slovenska šolska Matica“. Shod, katerega se je udeležilo okoli 50 srednješolskih profesorjev in ljudskošolskih učiteljev, je odobril predložena pravila in volil osnovalni odbor. — S Češkega

so odpotovali orožniki, ki so došli tja skoro iz vseh avstrijskih dežel vsled izgrediv proti Nemcem in židom. S Koroškega jih je bilo tamkaj 50.

Križem sveta.

(Novo ministerstvo.) Ministerstvo Witte k je svojo vlogo že doigralo s tem, da je s pomočjo § 14. vpeljalo potrebne postave. Še te dni bajè odstopi in naredi prostor novemu ministerstvu, na katerega čelu bo bajè dr. Koerber. Ali bode novo ministerstvo zopet sestavljeno iz samih uradnikov, ali bodo v njem tudi zastopniki posameznih strank, se še ne vé.

(Delo ustavili) so rudarji v premogokopih pri Köfflachu na Štajerskem in v bližnjih krajih. Rudarji so zahtevali povišanje dne. Od ministerstva je prišel poseben uradnik, da doseže sporazumljenje med rudarji in delodajalci. — Tudi v Moravski Ostrovi so rudarji zopet ustavili delo.

(Novo leto.) Mnogi so z novim letom praznovali tudi že začetek novega stoletja. Posebne slavnosti je ob tej priliki priredil nemški cesar, ki je o polnočici dal obhajati službo božjo in zjutraj imel vojacom govor, v katerem je naznanjal, da hoče vsekako pomnožiti mornarico. Davke plačujočemu ljudstvu s tem gotovo ni napravil veselja. — Laški kralj je o novem letu pomilostil mnogo hudodelcev.

(Papež) je lahko preстал vse težave pri otvoritvi „svetega leta“. Knezu Marku Antoniju Colona je rekel sv. Oče ob tej priložnosti: „Sveto leto mora biti za vsakogar povod veselja in zato bodem katoliškemu svetu napravil veliko presenečenje.“ — Na novega leta dan je sv. Oče vsprejel škofa iz Temešvara, Dessewffy-a, kateremu je med drugim rekel: „Dobro me pogledj, moj sin; nisem še starec; še dosti krepkega se čutim za vlado in hočem še veliko delati v blagor cerkve.“

(Kam je izginil denar?) Skoro pri vseh bankah cele Evrope so v zadnjem času zvišali obrestno mero na 6% ali 5 1/2%, kar je znamenje, da ni denarja. Radi tega so prisiljene tudi ljudske posojilnice in hranilnice zvišati obrestno mero. Vse to pa je v veliko škodo ubogega delavskega ljudstva, ki mora vse ogromne obrestne svôte trdo prislužiti. Ljudstvo je vedno bolj revno, kapital pa se zbira pri židovskih kapitalistih.

(Uravnava častniških plač.) Delegacijam se je predložil predlog, kako se naj zvišajo častnikom (oficirjem) plače. Častniki bodo dobivali v naslednjem razmerju večje plače (v oklepih so dosedanje plače): feldmaršal (21.000) 24.000, vojni minister (20.000) 20.000, feldcajgmajster (16.000) 16.800, feldmaršal-lajtenant (12.600) 14.016, general-major (8400) 11.400, polkovnik (4200) 6000, major (3360) 4008, stotnik I. razreda (2400) 3006, stotnik II. razreda (1800) 2400, nadporočnik (1440) 2040, poročnik (1200) 1680 kron. Poleg tega dobé seveda še vse priklade, tako da se te svôte še znatno zvišajo.

(Strašna smrt.) V Neucignu na Zgornjem Avstrijskem je šel dne 13. decembra gostilničar Fr. Hausner zvečer na lov. Splezal je na neko drevo, da tam čaka divjačino. Na drevu je zadremal in padel z drevesa. A obtičal je z ного v vejah, puška se je sprožila in mu prestrelila trebuh. Zjutraj našli so ga mrtvega, visečega na drevesu s prestreljenim trebuhom.

(Nezgode.) Blizu Tifisa na Ruskem je bil potres v 13 vaseh; 6 jih je popolnoma porušil. Pod razvalinami so našli mrtvih 800 oseb. — Pri Bischoeileru na Nemškem sta trčila dva vlaka vkup. Tri poštni uradniki so mrtvi, trije služabniki težko ranjeni. — V dunajskem zverinjaku so levi raztrgali paznika Rutovskega, ki je drzno stopil sam v kletko. — 25 delavcev zastrepilo se je v Mutikišnovi tovarni v Moskvi. Pili so zastrepiljen čaj. — Na Dunaju se je hotela umoriti neka 13letna šolarica. Skočila je z okna na dvorišče, pa priletela na kup snega. Poškodovala se ni nič.

(To in ono.) Cesar se je mudil minuli teden 3 dni na lovu v Radmeru na Zgornjem Štajerskem. — Na Dunaju je 134 slovanskih društev. — V Nahodu na Češkem je izginila krščanska dekla Marija Cervenka, ki je bila v službi pri židu Kohnu. Trdijo, da jo je neko ljubezensko razmerje gnalo v smrt, občinstvo pa govori, da so jo umorili židje. Storili so vse, da ne pride resnica na dan. — Na Dunaju so obesili dne 2. t. m. Julijano Humel, ki je trpinčila svojega otroka tako dolgo, da je umrl. Tudi njenega moža je porotno sodišče obsodilo na smrt. Cesar pa ga je pomilostil na do-smrtno ječo.

Književnost.

„Gledališke igre.“ Izšel je prvi zvezek obljudljene zbirke gledališnih iger za naše gledališne predstave. Prvi zvezek obsega priljubljeno igro „Lokavi snubač“, katero je spisal L. A. Bistriški ter se je z najboljšim uspehom igrala v čitalnicah v Kranju, Novem Mestu in Radečah. Cena zvezku 25 kr. ter se lahko naroči v vsaki knjižarni. Mučeniška knjiga. Hribarjev „Narodni koledar“, kojega prvo izdajo si je pridržal celjski državni pravdnik, je

izšel v drugi izdaji. Zanimiva in krasna knjiga! Elegantly vezan iztis stane 1 gld., broširan pa le 70 kr. Dobi se v Hribarjevi buknarni v Celju.

„Sveta noč.“ Pod tem naslovom je izdal učitelj Rudolf Vrabl lepo zbirko povestic za mladino. Vsebinska: „Smrtne sanje, Ob materni gomili, Zlata riba, Sveta gora, Vijolici, Dedkova povest.“ Cena knjižici je 30 vinarjev. Naroča se pri Antonu Turku, knjigarju v Ljubljani. Lična knjižica je kakor nalašč primerno darilo mladini.

Listnica uredništva.

„Ostroženski.“ Poslani podlistek je gođen za natisek in objavimo ga prilično. Naznanite nam svoj naslov!

Listnica upravnštva.

Č. g. Jos. Kolenc, Prevalje: Vašej želji se izjemoma ugodi. Blagovolite te vrstice smatrati za odgovor na Vaše vprašanje z dne 3. t. m.

Č. g. Andr. Fleiss v Spod. Dravogradu: Je tako prav. List se Vam bode redno dopošiljal.

Č. g. Jos. Tavšič, župnik v Vogrčah: Slobodno! Ukre-nite, kakor Vam drago, da bo le kaj koristi donašalo. Zdravi!

Gospodarske stvari.

Prekajanje mesa.

Naš gospodar ravna pri prekajanju mesa zelo priprosto; dovolj nasoljene kosove mesa obesil bolj ali manj visoko v dimnik, kjer ostanejo toliko časa, da se dovolj posuše in prekade. Da pa dosežemo kolikor mogoče okusno in trpežno mesno blago, ne bo odveč, če pojasnimo nekatere stvari glede prekajanja mesa, tem bolj, ker slabo prekajeno meso lahko postane zdravju zelo nevarno.

Glavni, bistveni pogoj za trpežnost mesa ni morda velika množina dima, ki se potrebuje pri prekajanju; najvažnejša stvar je enakomerno in pravilno izsuševanje mesa. Da je temu res tako, nam kaže ravnanje na jugu Zjedinenih držav in cele južne Amerike. Tam ne rabijo nikakega dima, ampak meso zrežejo v tanka remena in je tako posuše. Tudi pri nas marsikje mesa ne prekajajo v dimu, ampak je obesijo v prepihu in zdaj pa zdaj natró z lesnim kisom. Ta ima namreč isti učinek, kakor dim, to je, da obvaruje meso škodljivega mrčesa in škodljivih glivic (plesnobe) ter gnilobe tako dolgo, da je dovolj presušeno in se ni več bati izprijenja.

Na prekajanje mesa vpliva škodljivo: 1. prevelika toplota dima, 2. vodeni sopari in mokrota, ki se nabira na mesnini.

Pri zelo gorkem, suhem dimu se površina mesa prehitro izsuši, napravi se skorja in v nji razpoke; tudi del maščobe se raztopi v taki vroćini. Vse to pa zelo škoduje trpežnosti, lepoti in okusu mesa; še bolj škodljivi kakor prevroč dim pa so vodeni sopari, nabirajočci se na mesnini. Ako meso visi v kuhinjskem dimniku, zlasti take kuhinje, v kateri se pere, tedaj pride do mesa mnogo soparov, ki obtežujejo enakomerno sušenje.

Po noći (ali tudi sicer, kedar se ne kuri) se meso močno ohladi. Kedar zopet zakurimo, nastane že iz drv, še bolj pa iz vrele vode in iz drugih tekočin premnogo sopara, ki se na mrzlem mesu zgosti; isto opazujemo po zimi na mrzlih oknih v sobi, ko pravimo, da se potijo; meso postane mazljivo (šmirasto), in dokaj časa preteče, da se zopet osuši. Ako je meso vsled dima porjavelo in začrnelo, raztopi se vsled mokrega sopara del dimovih snovij in prodira v meso. Zato imajo po kmetih tolikokrat prekajeno meso, ki je več centimetrov na debelo sajasto pobarvano in ima vonj po dimu; pri pravilnem prekajanju pa sme porjaveti le tanka plast mesa in slanine.

Dimove snovi se tudi tedaj v preobilni meri v meso vrinejo ter je počrnejši, ako je bil dim prevroč. Pri tem se namreč gorenja plast tolsče raztopi, razkroji dimaste snovi in prodira z njimi vred v meso, zlasti v slanino. Pogosto je videti slanino nekaj centimetrov globoko porjavelo, ker je med prekajanjem visela preveč na gorkem in se je večasih potila. (Dalje sledi.)

Loterijske srečke od 5. januarja 1899.

Dunaj 88 62 68 46 10
Gradec 13 1 33 79 18

Tržne cene v Celovcu
dne 4. januarja.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	K	v	K	v
pšenica	11	—	13	75
rž	8	92	11	15
ječmen	4	—	—	—
oves	4	57	5	72
hejda	8	71	10	89
turšica (sirk)	7	23	9	24
pšeno (kaša)	15	—	18	74
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	2	—	3	24
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 4 K 80 v do 5 K 40 v, kisló seno po 3 K 20 v do 3 K 80 v, slama po 3 K — v do 3 K 60 v meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 1 K 20 v do 1 K 40 v kila, maslo in puter po 2 K — v do 2 K 20 v. — Vprežne vole plačujoje mesarji po — K do — K.

Slovinci, zahtevajte povsod ter rabite samo vžgalice in svinčnike družbe sv. Cirila in Metoda!

V Celovcu dobijo se vžgalice in svinčniki „družbe sv. Cirila in Metoda“ v trafiki gospé Izop, kosarske ulice številka 7.

NAZNANILA.

Trden, dobro izšolan učenec,

ki zna oba deželna jezika, — najbolje z dežele — se sprejme v trgovini z mešanim blagom **F. Pirker** v Grebinju. Ponudbe naj se pošiljajo tja najdalje do 15. januarja t. l.

Čemu v Ameriko,

ko si doma lahko denarja zasluži, kdor zna pisati in brati in mu je resna volja truditi se. Vprašanja v tej zadevi pošiljajo naj se v zaprtih pismih z napisom „Ne v Ameriko!“ poste restante v Ljubljano.

Slavnemu občinstvu in čebelarjem

priporoča podpisani izboren med, garantirani pitaneč, v škatljah po 5 kil: kilogr. 60 kr.; v škaflih po 40 kil: kilo 56 kr. Med v steklenicah, takomenovani Schleuderhonig, kilo po 1 gld. Pristen brinjevec liter po 1 gld. 30 kr., 3 litre franko za 4 gld. 70 kr. — Sadjevec (Säuerling) liter po 80 kr. — Fina stara slivovka liter po 1 gld., večje partije po dogovoru.

Pošilja proti poštnemu povzetju

Egid Jeglič, čebelar in trgovec
na Selu, pošta Žirovnica na Gorenjskem.

Brady-jeve

želodčne kapljice

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

prilavljene v lekarni „pri ogerskem kralju“

C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,

so starodavno in znano pomagilo, ki krepeča želodec pri slabi prebavi in želodčnih težavah.

Ena steklenica stane 40 kr.
Dvojnata steklenica 70 „

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom **C. Brady** in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis **C. Brady**.

Želodčne kapljice

lekarnarja
C. Brady

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

so zavite v rudeče škatljice in imajo podobo Marijacejske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis **C. Brady**

Posamezni deli so navedeni.

Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.

Umetnijski zavod

za

slikarije na steklo.

B. Škarda

v Brnu.

Odlikovan osemkrat
s prvimi darili.

Poseben zavod

za slikana
cerkvena okna v
vsakem slogu in
vsaki izpeljavi.

Ceniki, proračuni, načrti in osnutki, kakor vsi strokovnjaški nasveti zastonj.

Tovarna za kmetijske stroje.

Kdor potrebuje kak kmetijski stroj, naj se obrne naravnost na tovarno

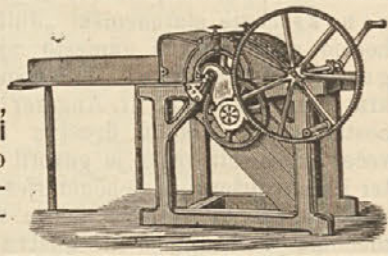
Konrada Prosch-a,

v Celovcu, Adlergasse številka 19.

nasproti c. kr. kmetijske družbe,

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni in razni drugi za kmetijstvo potrebni stroji ter tudi taki **vodovodi**, ki sami vodo gonijo iz globoko ležečih studencev na zemljišča, katerim vode primanjkuje. (Glej podobno na levi strani.)

Cenike pošilja zastonj.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pismenih zavitkov itd. po najnižjih cenah.

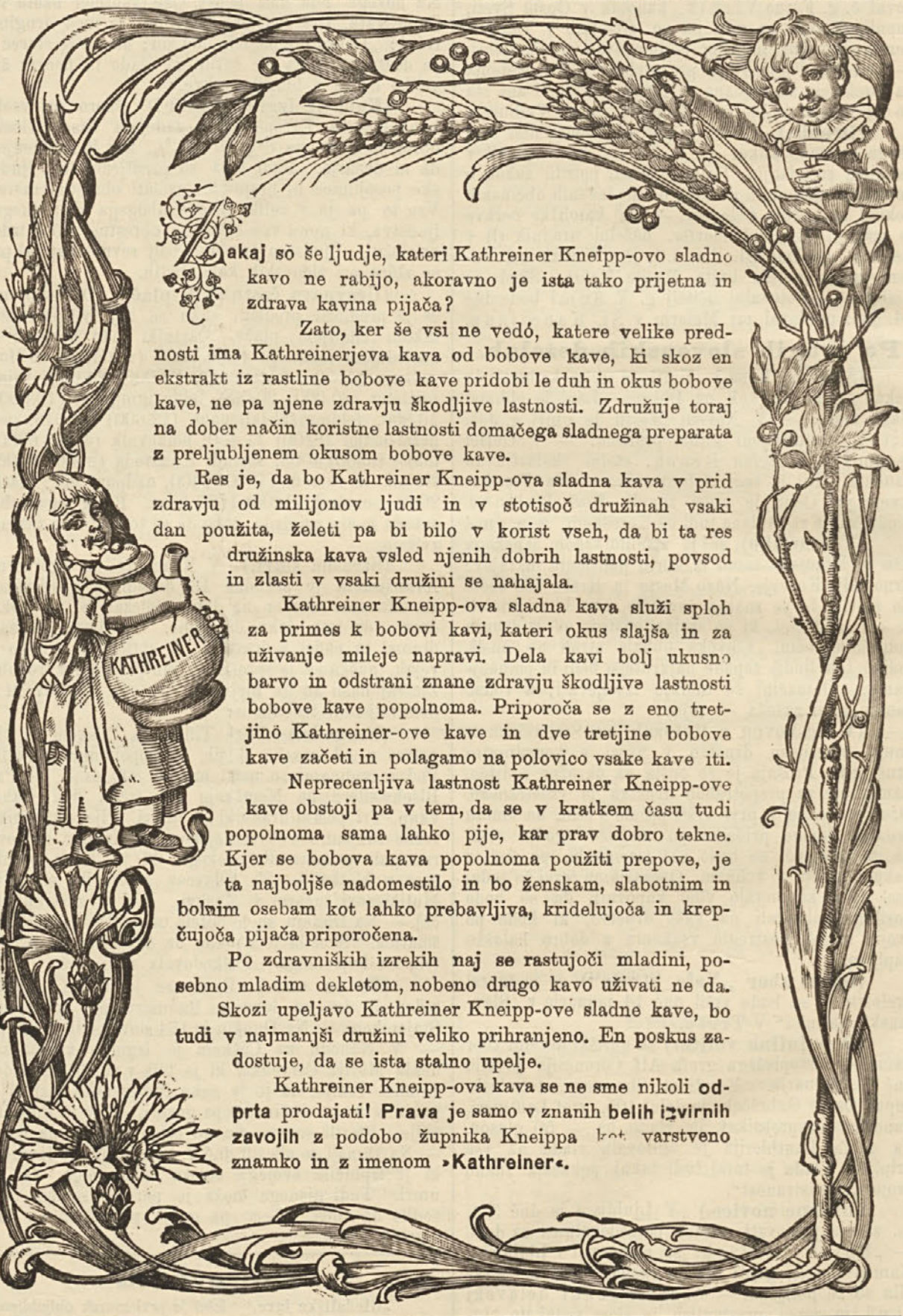
Pristne

kranjske klobase,

pravi borovničar in brinjevec,
žimo od 60 kr. naprej, pošilja

Albin Rant,
trgovec v Kranju.

C. in k. dvorna **tovarna za orgle**
bratov **RIEGER**
v Krnovem (Jägerndorf)
avstr. Šlezija
izdeluje izvrstne in cene **cerkvene orgle.**

Kakaj so še ljudje, kateri Kathreiner Kneipp-ovo sladno kavo ne rabijo, akoravno je ista tako prijetna in zdrava kavina pijača?

Zato, ker še vsi ne vedó, katere velike prednosti ima Kathreinerjeva kava od bobove kave, ki skoz en ekstrakt iz rastline bobove kave pridobi le duh in okus bobove kave, ne pa njene zdravju škodljive lastnosti. Združuje toraj na dober način koristne lastnosti domačega sladnega preparata z preljubljenem okusom bobove kave.

Res je, da bo Kathreiner Kneipp-ova sladna kava v prid zdravju od milijonov ljudi in v stotisoč družinah vsaki dan použita, želeli pa bi bilo v korist vseh, da bi ta res družinska kava vsled njenih dobrih lastnosti, povsod in zlasti v vsaki družini se nahajala.

Kathreiner Kneipp-ova sladna kava služi sploh za primes k bobovi kavi, kateri okus slajša in za uživanje mileje napravi. Dela kavi bolj ukusno barvo in odstrani znane zdravju škodljive lastnosti bobove kave popolnoma. Priporoča se z eno tretjino Kathreiner-ove kave in dve tretjine bobove kave začeti in polagamo na polovico vsake kave iti.

Neprecenljiva lastnost Kathreiner Kneipp-ove kave obstoji pa v tem, da se v kratkem času tudi popolnoma sama lahko pije, kar prav dobro tekne. Kjer se bobova kava popolnoma použiti prepove, je ta najboljše nadomestilo in bo ženskam, slabotnim in bolnim osebam kot lahko prebavljiva, kridelujoča in krepčujoča pijača priporočena.

Po zdravniških izrekih naj se rastujoči mladini, posebno mladim dekletom, nobeno drugo kavo uživati ne da. Skozi upeljavo Kathreiner Kneipp-ove sladne kave, bo tudi v najmanjši družini veliko prihranjeno. En poskus zadostuje, da se ista stalno upelje.

Kathreiner Kneipp-ova kava se ne sme nikoli odprta prodajati! Prava je samo v znanih belih izvornih zavojih z podobo župnika Kneippa kot varstveno znamko in z imenom »Kathreiner«.

Slovinci! Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!